

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 76 PŽ-1057/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izvjestitelja i Draženke Deladio, člana vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja Stečajna masa iza MEĐUNARODNA VISOKA ŠKOLA ZA MENADŽMENT U HOTELIJERSTVU (INTERNATIONAL COLLEGE OF HOTEL MANAGEMENT), OIB 48642636559, Zagreb, Đorđićeva 24, i 2. tužiteljice ZAGORKE GOLEC, OIB 86873810913, Sesvete, Selčinska 13, koje zastupa punomoćnica Maja Gorupić, odvjetnica u Zagrebu, Folnegovićeva 1B, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, Zagreb, Donje Svetice 38, OIB 49508397045, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Puli-Pola, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude i rješenja u točki II. izreke Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-113/2018-70 od 23. prosinca 2021., u sjednici vijeća održanoj 6. travnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-113/2018-70 od 23. prosinca 2021.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-113/2018-70 od 23. prosinca 2021. u točki II. izreke u dijelu kojim je drugotužiteljici naloženo naknaditi tuženiku trošak postupka u iznosu od 51.283,12 kn u roku od 15 dana.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-113/2018-70 od 23. prosinca 2021. u točki II. izreke u dijelu kojim je drugotužiteljici naloženo naknaditi tuženiku trošak postupka u iznosu od 37.141,56 kn u roku od 15 dana i rješava:

Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troška postupka u iznosu od 37.141,56 kn (tridesetsedamtisućastočetrdesetjedna kuna i pedesetšest lipa).

Obrazloženje

1. Pobijanom je presudom prvostupanjski sud u točki I. izreke odbio tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I. Nalaže se tuženiku REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587 isplatiti I. tužitelju Stečajna masa iza MEĐUNARODNA VISOKA ŠKOLA ZA MENADŽMENT U HOTELIJERSTVU (INTERNATIONAL COLLEGE OF HOTEL MANAGEMENT), Đorđevićeva 24, Zagreb, OIB: 48642636559 i II. tužiteljici Zagorki Golec, Zagreb – Dubrava, Jasena 1, OIB: 86873810913, na ime materijalne štete iznos od ukupno 9.740.518,29 kn, i to 1. tužitelju iznos od 7.589.836,67 kn uvećano za zakonske zatezne kamate od dana 17.07.2013. godine do isplate, a 2. tužiteljici iznos od 2.150.681,62 kn, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na iznos od 894.905,62 kn teku od dana 03.02.2010. godine do isplate, a na iznos od 1.255.776,00 kn od dana 17.07.2013. godine do isplate, kao i na ime nematerijalne štete iznos od ukupno 1.075.000,00 kn, i to 1. tužitelju iznos od 1.000.000,00 kn, a 2. tužiteljici iznos od 75.000,00 kn, sve uvećano za zakonske zatezne kamate od dana 17.07.2013. godine pa do isplate, a koje kamate teku po stopi utvrđenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri (3) postotna poena, u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.“

2. U pobijanoj točki II. izreke rješenja naloženo je drugotužiteljici Zagorki Golec da tuženiku Republika Hrvatska naknadi trošak postupka u iznosu od 88.424,68 kn u roku od 15 dana.

3. Iz obrazloženja proizlazi utvrđenje prvostupanjskog suda o neosnovanosti zahtjeva za naknadu štete zbog nepravilnog rada tijela državne uprave u smislu odredbe članka 13. Zakona o sustavu državne uprave („Narodne novine“ broj: 75/93, 92/96, 48/99, 15/00, 127/00, 59/01, 199/03 i 79/07) koji, nakon provedenog dokaznog postupka nije utvrdio da bi Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa i Nacionalno vijeće za visoku naobrazbu postupali suprotno odredbi članaka 7. i 51. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“ broj: 123/03., 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17 i 96/18). Budući da nije utvrdio postojanje tuženikove odgovornosti za štetu, prvostupanjski sud nije utvrđivao niti visinu štete, a odluku o trošku postupka utemeljio je na odredbama članaka 154. stavka 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje: ZPP).

4. Tužitelji pobijaju ovu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže preinačiti pobijanu presudu u smislu žalbenih navoda kojima u bitnom ističe da je tužitelj dokazao postojanje svojeg potraživanja u osnovi

jer su ispunjene pretpostavke za odgovornost tuženika za naknadu prouzrokovane štete slijedom čega predlaže ukinuti presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak radi utvrđivanja visine štete.

5. Odgovor na žalbu nije podnesen.

6. Žalba nije osnovana, osim djelomično u odluci o troškovima postupka.

7. Pobijana presuda ispitana je sukladno odredbi članka 365. ZPP-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud nalazi da je ista pravilna i osnovana na zakonu.

8. U postupanju prvostupanjskog suda koje je prethodilo donošenju pobijane odluke, niti u pobijanoj odluci, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Prema uvjerenju ovog suda prvostupanjski je sud utvrdio relevantno činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno je primijenio materijalno pravo sadržano u primijenjenim zakonskim odredbama.

9. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za isplatu naknade štete koja je prema tvrdnjama tužitelja nastala zbog nezakonitog i nepravilnog rada tijela državne uprave uskraćivanjem izdavanja dopusnice za obavljanje djelatnosti prvotužitelju, pri čemu on s osnove naknade materijalne štete zahtijeva isplatu iznosa od 7.589.836,67 kn uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate, a drugotužiteljica traži naknadu materijalne štete u iznosu od 2.150.681,62 kn uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate, a istovremeno s osnove naknade nematerijalne štete prvotužitelj zahtijeva isplatu iznosa od 1.000.000,00 kn, a drugotužiteljica iznos od 75.000,00 kn, sve uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate i naknadu parničnog troška.

10. Iz podataka u spisu i obrazloženja proizlazi:

- da je ministar znanosti i tehnologije izdao prvotužitelju prethodnu suglasnost za osnutak 27. listopada 2003., Klasa: 602-04/02-20/13, Ur. broj: 533-08/828-03-18, temeljem čega je 1. tužitelj registriran kod Trgovačkog suda u Rijeci 16. travnja 2004.

- da je, temeljem negativnog zaključka i preporuke Nacionalnog vijeća, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa donijelo rješenje od 10. kolovoza 2005. o odbijanju dopusnice,

- da je prvotužitelj podnio novi zahtjev za izdavanje dopusnice,

- da je Ministarstvo znanosti obrazovanja i športa ponovno uskratilo izdavanje dopusnice prvotužitelju temeljem negativnog zaključka i preporuke Nacionalnog vijeća s obrazloženjem kako je Nacionalno vijeće 8. veljače 2008. donijelo zaključak kojim se preporučuje uskraćivanje dopusnice za izvođenje navedenog stručnog studija jer je utvrđeno da studijski program stručnog studija Menadžment u hotelijerstvu koji je predložen u okviru Elaborata o osnivanju Međunarodne škole za menadžment u Vodnjanu, ne udovoljava uvjetima propisanim Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju u svrhu dobivanja dopusnice,

- da je protiv rješenja Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602-04/07-13/00015, Ur.broj: 533-07-08-0015, od 20. veljače 2008. podnesena tužba Upravnom sudu Republike Hrvatske koji je presudom poslovni broj Us/4121/2005-5 od 5. svibnja 2011. ukinuo navedeno rješenje s obrazloženjem kako se u obrazloženju poništenog rješenja ne navodi temeljem kojih dokaza u postupku je utvrđeno da tužiteljev zahtjev nije osnovan, odnosno da tužitelj ne ispunjava uvjete iz članka 51. stavka 4. točke 1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju te da je počinjena povreda pravila postupka i to članka 137. Zakona o općem upravnom postupku propustom poziva prvotuzitelja da nedostatak ukloni i da u određenom roku dostavi konkretno i jasno navesti zakonom propisane priloge pa tek ukoliko tužitelj ne postupi po navedenom traženju meritorno riješiti predmet,

- da je, dopisom Cesar Ritz-a od 31. kolovoza 2006. (list 35.-36. spisa) upućenom pravnom predniku prvotuzitelja i drugotuziteljici, raskinut ugovor od 17. veljače 2004. između Hotelconsult „Cesar Ritz“ Colleges AG i G.D. Nova, Hrvatska zbog problema insolventnosti, zbog čega G.D. Nova nije u mogućnosti udovoljiti obvezama plaćanja uposlenicima, dobavljačima te naknade Hotelconsultu,

- da je, dopisom od 10. veljače 2012. (list 370.-375. spisa) drugotuziteljica upozorila članove Nacionalnog vijeća u sazivu od 2005. do 2008. godine te Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa na odgovornost za „nedosljednu primjenu zakona i propisa u vezi izdavanja dopusnice Međunarodnoj visokoj školi za menadžment u hotelijerstvu, kojoj je omogućeno da se osnuje, pribavi prostor, nabavi opremu i započne s radom, dobije pozitivno mišljenje stručnog povjerenstva, a zatim joj se uskrati pozitivno mišljenje za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti“,

- da je 12. travnja 2012. (list 362. spisa) Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa obavijestilo 2. tužiteljicu da je 31. kolovoza 2011. zatražilo od Nacionalnog vijeća provođenje novog postupka vrednovanja, koji je zahtjev ponovilo i 22. ožujka 2012.

- da je, dopisom od 29. listopada 2012. (list 364.-368. spisa), drugotuziteljica obavijestila Nacionalno vijeće, a vezano uz određivanje termina za posjet stručnog povjerenstva za utvrđivanje uvjeta za obavljanje djelatnosti prvotuzitelja (list 376. spisa), kako nema više nikakvih uvjeta za nastavak rada škole, kako ne postoji oprema, niti prostor, nema ni licence švicarske škole zbog koje je i pokrenut projekt,

- da je, dopisima Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa od 19. ožujka 2013. (list 369. spisa) i 26. travnja 2013. (list 363. spisa), drugotuziteljica pozvana izjasniti se ostaje li pri svom zahtjevu za izdavanje predmetne dopusnice ili od toga odustaje,

- da je, rješenjem Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602-04/13-13/00030, Ur.broj: 533-20-13-0005, od 24. svibnja 2013. (list 385.-387. spisa), uskraćena dopusnica Međunarodnoj visokoj školi za menadžment u hotelijerstvu u Vodnjanu za početak obavljanja djelatnosti i izvođenje studijskog programa stručnog studija Menadžment u hotelijerstvu s obrazloženjem kako stručno povjerenstvo nije bilo u mogućnosti obaviti posjet Školi u osnivanju s obzirom da je 29. listopada 2012. zaprimljen dopis Škole u kojem se navodi kako „(...) nema više nikakvih uvjeta za nastavak rada ICHM, ne postoji niti oprema, niti prostor, niti licence švicarske škole.“, te kako visoko učilište nije dostavilo dokumentaciju o nastavnicima.

11. Pravilno navodi prvostupanjski sud da je za nastanak obveznopravnog odnosa odgovornosti za štetu potrebno ispunjenje pretpostavki u vidu postojanja

štetnika, kao osobe odgovorne za štetu, i oštećenika, kao subjekta koji zahtijeva odštetu, zatim štetne radnje štetnika, štete, uzročne veze i protupravnosti. Protupravnost znači povredu nekog pravnog pravila pozitivnog pravnog poretka. Objektivni element protupravnosti sastoji se u činjenici da je za postojanje protupravnosti dovoljno da je štetnom radnjom povrijeđeno neko pravno pravilo koje spada u pravni poredak, dok su subjektivni elementi protupravnosti izraženi krivnjom učinitelja te da je Zakonom o sustavu državne uprave ustanovljen sustav objektivne odgovornosti Republike Hrvatske za štetu zbog nezakonitog ili nepravilnog rada tijela državne i javne uprave, koji se temelji na načelu uzročnosti, a ne na načelu krivnje. U konkretnom slučaju štetnikom se smatra Republika Hrvatska budući da sukladno Zakonu o sustavu državne uprave, štetu koju građaninu ili pravnoj osobi počinu tijelo državne uprave ili pravna osoba koja ima javne ovlasti, naknađuje Republika Hrvatska. Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa predstavlja tijelo državne uprave, dok Nacionalno vijeće predstavlja pravnu osobu s javnim ovlastima. Štetnu radnju, u smislu odredaba Zakona o sustavu državne uprave, predstavlja nezakonit ili nepravilan rad tijela državne uprave, odnosno pravne osobe koja ima javne ovlasti. Nepravilan rad se općenito definira kao činjenje ili nečinjenje suprotno uobičajenom ili propisanom načinu obavljanja djelatnosti, dok se nezakoniti rad definira kao postupanje suprotno zakonu, drugom propisu ili općem aktu ili propuštanje postupanja u skladu sa zakonom i drugim propisom ili općim aktom. Sukladno odredbi članka 7. stavka 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju Nacionalno vijeće, između ostalog, predlaže projekciju mreže javnih visokih učilišta u Republici Hrvatskoj (točka 2.), imenuje recenzente i daje mišljenje o osnivanju novih visokih učilišta i studijskih programa (točka 5.) te provodi vrednovanje visokih učilišta i studijskih programa te predlaže ministru izdavanje dopusnica (točka 6.). Odredbom članka 51. stavka 4. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je kako će se dopusnica izdati visokom učilištu koje ima: 1. studijski program za sveučilišne odnosno stručne studije kvalitetom sukladan standardima država Europske unije, 2. potreban broj nastavnog i drugog osoblja s odgovarajućom znanstvenom i stručnom kvalifikacijom, u skladu sa standardnim opterećenjem nastavnih obveza utvrđenih kolektivnim ugovorom za visoko obrazovanje, pri čemu ima zaključen ugovor o radu s punim radnim vremenom s najmanje polovicom potrebnog broja nastavnika u slučaju sveučilišta. Veleučilištu ili visokoj školi izdat će se dopusnica ako ima zaključen ugovor o radu s punim ili nepunim radnim vremenom s najmanje jednom trećinom potrebnog broja nastavnika. Sveučilištu koje nema u radnom odnosu najmanje polovicu potrebnog broja nastavnika a veleučilištu i visokoj školi najmanje jednu trećinu može se izdati dopusnica uz uvjet da u razdoblju od pet godina ravnomjerno zapošljava nastavnike do potrebnog broja i o tome jednom godišnje izvještava ministra, 3. osiguran odgovarajući prostor i opremu, u skladu s brojem studenata koje visoko učilište namjerava upisati i potrebama kvalitetnog studiranja, 4. osigurana potrebna novčana sredstva za svoj rad, uključivši i osigurano jamstvo prema stavku 9. tog članka.

12. Nadalje, odredbom članka 51. stavka 1. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je kako visoko učilište osnovano prema tome Zakonu i propisima koji se odnose na osnivanje ustanova može započeti obavljanje djelatnosti i izvođenje određenih studija nakon upisa u upisnik visokih učilišta i registar ustanova pri trgovačkom sudu, a sukladno odredbi članka 51. stavka 2. tog

Zakona, upis u upisnik obavlja se na temelju dopusnice kojom se utvrđuje da visoko učilište ispunjava uvjete za početak djelatnosti i odobrava upis u upisnik te početak rada visokog učilišta. Dopusnicu izdaje ministar po prethodno pribavljenom pozitivnom mišljenju Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje. Iz odredbe članka 51. stavka 4. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, proizlazi da se ispunjenje pretpostavki za izdavanje dopusnice utvrđuje po slobodnoj ocjeni vijeća.

13. Pravičan je i zaključak prvostupanjskog suda da iz presude Upravnog suda Republike Hrvatske ne proizlazi da bi vijeće i ministarstvo postupali izvan granica ovlaštenja ili protivno svrsi radi koje je to ovlaštenje dano te da je nakon primitka presude Upravnog suda Republike Hrvatske drugotužiteljica, kao ovlaštena osoba u pravnom predniku prvotužitelja, imala mogućnost ponovno provesti postupak vrednovanja škole i ishoditi dopusnicu za rad škole, koju mogućnost nije iskoristila, pa je u konačnici pravomoćnim postalo rješenje o uskraćivanju dopusnice. Pravilno utvrđuje prvostupanjski sud da, iako je i ranijim rješenjem Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Klasa: UP/I-602/04/04-15-17, Ur. broj: 53-07-05-4, od 10. kolovoza 2005. (list 31.-32. spisa) odbijeno izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti prvotužitelju povučena tužba podnesena Upravnom sudu Republike Hrvatske radi poništenja toga rješenja, ta, iz čega zaključuje da i u tom ranijem postupku izdavanja dopusnice radilo o zakonitom i pravilnom postupanju tijela državne uprave i pravne osobe koja ima javne ovlasti, jer povlačenjem tužbe i okončanjem upravnog spora nije dovedeno u pitanje zakonito i pravilno postupanje tih tijela. Pravilno je i utvrđenje prvostupanjskog suda da prvotuženik nije mogao započeti obavljati djelatnost prije izdavanja dopusnice, temeljem prethodne suglasnosti, niti temeljem odredaba Zakona o visokim učilištima („Narodne novine“ broj: 96/93, 34/94, 21/95, 48/95, 29/96, 54/96, 128/99, 14/00, 26/00, 67/00, 94/00 i 129/00), temeljem kojih je izdana prethodna suglasnost, iz razloga što je člankom 20. tog Zakona propisano da visokom učilištu koje ispuni uvjete iz članka 19. stavka 1. tog Zakona, uzimajući u obzir mišljenje Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu o ispunjenju osnovnih standarda vrsnoće za ustrojstvo i izvedbu studija, ministarstvo izdaje dopusnicu za početak obavljanja djelatnosti i uvodi ga u upisnik visokih učilišta, a dodatno i da prvotužitelj nije mogao započeti obavljati djelatnost prije izdavanja dopusnice niti temeljem odredbe članka 51. stavka 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“ broj 123/03), koji je bio na snazi u trenutku samog izdavanja prethodne suglasnosti, budući da je tom odredbom bilo propisano kako se upis u upisnik obavlja na temelju dopusnice kojom se utvrđuje da visoko učilište ispunjava uvjete za početak djelatnosti i odobrava upis u upisnik te početak rada visokog učilišta. Stoga pravilno zaključuje prvostupanjski sud da na temelju ishođene prethodne suglasnosti prvotužitelj nije mogao započeti obavljati djelatnost, već je za početak obavljanja djelatnosti bila nužna dopusnica te da činjenica da su pravni prednik prvotužitelja i drugotužiteljica imali određene troškove vezane uz početak obavljanja djelatnosti nije od utjecaja njihovo pravo na naknadu štete, budući da izdavanje prethodne suglasnosti ne predstavlja garanciju i za izdavanje dopusnice. Dodatno je pravilna ocjena prvostupanjskog suda da je Nacionalno vijeće izdalo preporuke da se uskrati izdavanje dopusnice i za brojne druge ustanove, a ne isključivo za prvotužitelja, pa se preporuka uskrate dopusnice ne može smatrati činjenjem suprotnim uobičajenom ili propisanom načinu obavljanja djelatnosti, što bi se u konačnici smatralo nepravilnim radom toga tijela. Za ispunjenje

pretpostavki odgovornosti države za štetu tužitelji su bili dužni dokazati kako šteta za njih ne bi nastala da nije bilo nezakonitog ili nepravilnog rada tijela državne uprave ili pravne osobe s javnim ovlastima, no, kako tužitelji nisu dokazali da je prvotuzitelju neosnovano uskraćena dopusnica nema niti štetne radnje Republike Hrvatske, a time ni uzročne veze s eventualno nastalom štetom. Takvim je odlučivanjem prvostupanjski sud pravilno primijenio pravila o teretu dokazivanja sadržana u odredbama članaka 7., 219. i 221.a ZPP-a.

14. Nije osnovan niti žalbeni navod o dugotrajnosti postupka. Ovaj sud prihvaća obrazloženje prvostupanjskog suda u odnosu na zahtjev za izdavanje dopusnice od 1. ožujka 2007., jer iz podataka u spisu proizlazi da je zahtjev za izdavanje dopusnice podnesen 1. ožujka 2007., a dodatna dokumentacija 27. lipnja 2007. i 6. rujna 2007., nakon čega je Nacionalno vijeće zaključkom od 12. studenog 2007. preporučilo uskraćivanje izdavanja dopusnice. Odredbom članka 51. stavka 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je da se zahtjev za upis podnosi ministru koji u roku od mjesec dana traži mišljenje Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje, a to vijeće očitovanje o zahtjevu daje u roku od tri mjeseca nakon čega ministar izdaje dopusnicu u daljnjem roku od mjesec dana. Ukoliko su prekoračeni propisani rokovi pravnom predniku prvotuzitelja i drugotuziteljici su na raspolaganju bila pravna sredstva koja se mogu upotrijebiti prilikom nepostupanja upravnih tijela u zakonom propisanim rokovima, primjerice žalba zbog šutnje uprave.

15. Pravilno prvostupanjski sud obrazlaže da je odredbom članka 51. stavka 4. točke 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisana mogućnost da se visokoj školi koja nema u radnom odnosu najmanje jednu trećinu potrebnog broja nastavnika može izdati dopusnica uz uvjet, ali ne i takva obveza pa niti ta činjenica ne predstavlja nezakonito ili nepravilno postupanje tijela državne uprave ili pravne osobe s javnim ovlastima.

16. Ovaj sud smatra da je u konkretnom slučaju pravilno utvrđeno da ne postoji odgovornost tuženika Republike Hrvatske za štetu jer nisu ispunjene navedene sve pretpostavke odgovornosti za štetu, pa je pravilno odlučeno da nije bilo potrebno utvrđivati iznos naknade štete koji bi Republika Hrvatska bila dužna isplatiti tužiteljima s osnove naknade štete.

17. U smislu svega navedenog nije od odlučnog značaja žalbeni navod, niti utvrđenje prvostupanjskog suda da je pogrešno ocijenjen iskaz svjedokinje Zrinke Kovačević, kao i izneseni žalbeni navodi o povredi pravila o dostavi u upravnom postupku te o neosnovanom odbijanju saslušanja svjedoka Sandre Bezjak i Pavla Barišića na okolnost da su bili ili mogli biti ispunjeni uvjeti za izdavanje dopusnice, u smislu odredbe članka 375. stavka 1. ZPP-a.

18. Odluka o trošku postupka, sadržana u točki II. izreke rješenja, je pravilna i zakonita u odnosu na dosuđeni iznos od 51.283,12 kn, utemeljena na odredbama članaka 154. stavka 1., članka 155. i članka 163. ZPP-a uz pravilnu primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09).

Žalitelji ne ističu konkretne navode kojima bi osporili pravilnost izračuna troškova u odnosu na vrijednost predmeta spora kako ga je izvršio prvostupanjski sud.

19. Žalitelji ističu samo da nije bilo potrebno za vođenje postupka slanje dva podneska radi davanja odgovora na tužbu, a osnovanost takvog navoda ne proizlazi iz podataka u spisu niti iz obrazloženja odluke o trošku, kojim je tuženiku priznat trošak sastava odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora u iznosu od 19.070,78 kn, sastava odgovora na tužbu u iznosu od 19.070,78 kn te sastava podneska od 9. studenog 2018. u iznosu od 19.070,78 kn (Tbr. 8/1 OT), te pristupa ročištima kako je navedeno, u ukupnom iznosu od 88.424,68 kn. Međutim, trošak sastava odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora u iznosu od 19.070,78 kn i sastava podneska od 9. studenog 2018. u iznosu od 19.070,78 kn nisu navedeni u odredbi Tbr. 8/1 OT, pa se na njih ima primijeniti odredba Tbr. 8/3 i za svaki od tih podnesaka dosuditi iznos od 500,00 kn.

20. Stoga je ovaj sud potvrdio odluku o trošku u dijelu kojim je tuženiku dosuđen iznos od 51.283,12 kn s osnove naknade parničnog troška, a preinačio rješenje u točki II. izreke i odbio tuženikov zahtjev za naknadu troška postupka u iznosu od 37.141,56 kn kao neosnovan.

21. Slijedom navedenog, sukladno odredbi članka 368. stavka 1. ZPP-a, tužiteljevu žalbu valjalo je odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu, a primjenom odredbe članka 381. ZPP-a u vezi s odredbom članka 368. stavka 1. i članka 373. točke 3. ZPP-a odlučiti o pobijanoj odluci o trošku iz točke II. izreke rješenja.

Zagreb, 6. travnja 2022.

Predsjednik vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **eb308-b64a0**

Kontrolni broj: **07270-1ebd8-09b16**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.